

मेघपर्वत (मेघ + पर्व) m. N. pr. eines Berges MĀR. P. 33, 13. — Vgl. मेघगिरि.

मेघमाला (मेघ + माला) f. N. pr.: °तृतीयात्रत Verz. d. Oxf. H. 34, a, 24.

1. मेघपुष्प (मेघ + पुष्प) n. (Wolkenblüthe) Wasser AK. 1, 2, 2, 5. H. 1069. an. 4, 240. MED. p. 28. HĀR. 237. HALĀJ. 3, 26. HageI H. an. MED. HĀR. = नादिय (Flusswasser ÇKDR. WILS.) MED. HĀR. = नाद H. an.

2. मेघपुष्प (wie oben) m. N. pr. eines der 4 Pferde Vishṇu's oder Kṛṣṇa's (Indra's ÇKDR. nach ÇABDAR.; beruht wohl auf einer falschen Auffassung von करि) TRIK. 1, 1, 34. MED. p. 28. MBH. 4, 1414. 7, 2812. HARIV. 9720.

मेघपुत्र (मेघ + पुत्र) m. N. pr. eines Sohnes des Ghr̥taraṣṭha Bhaṅ. P. 5, 20, 21.

मेघप्रदोप (मेघ + प्रदोप) m. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 283, a, 33.

मेघप्रवाह (मेघ + प्रवाह) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2566.

मेघप्रसव (मेघ + प्रसव) m. Wasser RĀGĀN. im ÇKDR.

मेघवद्म (मेघ + वद्म) m. Bez. eines best. Receptes (रस) Verz. d. B. H. No. 998.

मेघवल (मेघ + वल) m. N. pr. eines Mannes KATĪAS. 69, 19.

मेघभगीरथठक्कर (मेघ - भ - ठ - ठ) m. N. pr. eines Autors HALL 66.

मेघभृति (मेघ + भृति) m. Donnerkeil ÇABDAR. im ÇKDR.

मेघमञ्जरी (मेघ + मञ्जरी) f. N. pr. einer Tochter des Fürsten Vigāja - pāla RĀGĀ-TAR. 8, 206.

मेघमठ (मेघ + मठ) m. N. pr. eines von Meghavāhana errichteten und nach ihm benannten Klosters oder Collegiums RĀGĀ-TAR. 3, 8.

मेघमय (von मेघ) adj. aus Wolken gebildet: त्यक्त्वा मेघमयं वासः (चन्द्रः) so v. a. sich der Wolkenhülle entledigend HARIV. 3836.

मेघमाला (मेघ + माला) adj. wolkenumkränzt: 1) m. N. pr. a) eines Berges Bhaṅ. P. 5, 20, 4. — b) eines Rākshasa R. 3, 29, 31. — c) eines Sohnes des Kalki von der Ramā KALKI-P. 31 im ÇKDR. — 2) f. स्त्री N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2648.

मेघमाला (wie oben) f. 1) ein Kranz —, Reihen von Wolken; s. u. मेघ 1, a. — 2) Titel eines astrologischen Buches, welches über die Bedeutung der täglich aufsteigenden Wolken handelt, Verz. d. Oxf. H. 397, a, No. 128.

मेघमालिन् (मेघ + मालिन्) adj. wolkenumkränzt; m. N. pr. 1) eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2549. — 2) eines Asura ÇATR. 14, 14. — 3) eines Fürsten KATĪAS. 71, 72.

मेघय (von मेघ), मेघयति trübes Wetter machen: ऋषयन्ती मेघयन्ती ऋषयन्ती TS. 4, 4, 5, 1. als N. pr. einer der 7 Kṛttikā TS. Comm. II, 425. TBR. 3, 1, 2, 1. Vgl. WEBER, Nax. 2, 301. 368. — Vgl. मेघाय.

मेघयोनि (मेघ + योनि) m. Rauch (die Geburtsstätte der Wolke, vgl. u. धूम) ÇABDAR. im ÇKDR.

1. मेघरव (मेघ + रव) m. Donner: नादो मेघरवोपमः HARIV. 6316. म-रुमेघरवोपमः MBH. 3, 1746.

2. मेघरव (wie oben) adj. wie eine Wolke donnernd; f. स्त्री N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2648.

मेघराग s. u. मेघ 1, c.

मेघराज (मेघ + राज) m. N. pr. eines Buddha LALIT. ed. Calc. 367, 1.

मेघराज्ञी (मेघ + राज्ञी) f. Wolkenstreif MĀLAV. 36.

मेघराव (मेघ + राव) m. ein best. Wasservogel Suçā. 1, 203, 14.

मेघरेखा (मेघ + रेखा) f. Wolkenstreif VARĀH. BRH. S. 47, 19.

मेघलेखा (मेघ + लेखा) f. dass. MBH. 4, 498.

मेघवन (मेघ + वन) N. pr. eines nach Meghavāhana benannten Agrahāra RĀGĀ-TAR. 3, 8.

मेघवत् (von मेघ) 1) adj. in Wolken gehüllt, mit Wolken bezogen: दिग्म् LALIT. ed. Calc. 367, 1. — 2) m. N. pr. eines Berges VARĀH. BRH. S. 14, 20.

मेघवपुम् (मेघ + वपुम्) n. eine geformte Wolkenmasse: °प्रख्यं स्पन्दम् MBH. 2, 1619.

मेघवर्षा (मेघ + वर्षा) 1) adj. wolkenfarbig: उत्तरीय MBH. 3, 1831. — 2) m. N. pr. a) eines Mannes Verz. d. B. H. 112, 7 v. u. Verz. d. Oxf. H. 4, b, 12. — b) einer Krähe PAŚĀT. 148, 6. Hit. 112, 10. — 3) f. स्त्री die Indigopflanze ÇABDAR. im ÇKDR.

मेघवर्त्मन् (मेघ + वर्त्मन्) n. der Luftraum TRIK. 1, 1, 81. H. 163. Sch.

मेघवक्त्रि (मेघ + वक्त्रि) m. Wetterleuchten, Blitz H. 1101. HALĀJ. 1, 70.

मेघवासम् (मेघ + वासम्) adj. in Wolken gekleidet; m. N. pr. eines Daitja MBH. 2, 367. HARIV. 12697.

मेघवाहन (मेघ + वाहन) adj. auf Wolken fahrend; m. 1) Bein. Indra's AK. 1, 1, 4, 39. H. 171. HALĀJ. 1, 54. Çiç. 13, 18. — 2) N. pr. eines Fürsten MBH. 2, 577. von Kaçmira RĀGĀ-TAR. 2, 146. 3, 2. 31. 5, 64. LIA. 2, 763. fgg. 891. fgg. Anh. XXIII. — 3) N. des 22ten Kalpa Verz. d. Oxf. H. 32, a, 3.

मेघवाहिन (मेघ + वाहिन) adj. auf einer Wolke fahrend; f. °वाहिन्या N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2633 nach der Lesart der ed. Bomb.; मेघ° ed. Calc.

मेघवितान (मेघ + वितान) 1) m. eine ausgebreitete Wolkenmasse. ein stark bezogener Himmel VARĀH. BRH. S. 104, 46. neutr. v. l. — 2) n. ein best. Metrum, 4 Mal 〰〰〰〰〰〰 Ind. St. 8, 371.

मेघविस्फूर्जित (मेघ + विस्फूर्जित) 1) n. das Tosen der Wolken, Donnern; Donner: निशा नृत्यद्विद्युद्विलसितलसन्मेघविस्फूर्जिताः KHANDOM. 103. — 2) f. स्त्री (sc. वृत्ति) ein best. Metrum, 4 Mal 〰〰〰〰〰〰〰〰〰〰〰〰〰〰 Ind. St. 8, 399. n. COLEBR. Misc. Ess. II, 163 (XIV, 2). — KHANDOM. 103.

मेघवेग (मेघ + वेग) m. N. pr. eines Mannes MBH. 7, 1899, ed. Bomb. st. मरुमेघ der ed. Calc.

मेघवेश्मन् (मेघ + वेश्मन्) n. der Luftraum GĀṬĀDH. im ÇKDR.

मेघसख (मेघ + सख = सखि) m. N. pr. eines Berges HARIV. 12850.

मेघसंदेश (मेघ + संदेश) m. = मेघहृत Verz. d. Kop. H. 13, b, No. XXII.

मेघसंधि (मेघ + संधि) m. N. pr. eines Königs von Magadha MBH. 14, 2438. fgg. 1, 6988 (मेघ° ed. Calc.).

मेघसंभव (मेघ + संभव) m. N. pr. eines Schlangendämons VJUP. 87.

मेघसार (मेघ + सार) m. eine Art Kumpher (चीनकर्पूर) RĀGĀN. im ÇKDR.

मेघमुहूद् (मेघ + मुहूद्) m. Pfaue H. 1319.

मेघस्तनित (मेघ + स्तनित) n. Donner: °निर्घोष (मेघ) MBH. 1, 1800.

मेघस्तनितोद्भव (मेघस्तनित + उद्भव) m. Asteracantha longifolia Nees. RĀGĀN. im ÇKDR.